

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มจากระดับชั้นปีของนักศึกษาแต่ละ คณะวิชา รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 290 คน ใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งใช้ค่าความถี่และร้อยละ วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลและข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของ นักศึกษา และแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา และใช้สถิติเชิง อนุมานหรือเชิงทดสอบ เพื่อจะใช้ในการทดสอบสมมติฐานซึ่งวิเคราะห์โดยการทดสอบค่าไคว์สแควร์ (Chi – Square technique) ให้ค่า α มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 หรือ 0.05

ในการวิเคราะห์ผลการศึกษาระหว่างข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้จ่ายเงินและวิธีแก้ไข
4. วิเคราะห์แผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา
5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินและ แผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะวิชา ภูมิภาค สถานที่พัก อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองและจำนวนเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับจากผู้ปกครอง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
1. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- เพศชาย	73	290	25.2	100.0
- เพศหญิง	217		74.8	
2. ชั้นปีของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- ชั้นปีที่ 1	65	290	22.4	100.0
- ชั้นปีที่ 2	100		34.5	
- ชั้นปีที่ 3	67		23.1	
- ชั้นปีที่ 4	58		20.0	
3. คณะวิชาของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- คณะบริหารธุรกิจ	187	290	64.5	100.0
- คณะศิลปศาสตร์	17		5.9	
- คณะนิติศาสตร์	29		10.0	
- คณะพยาบาลศาสตร์	50		17.2	
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7		2.4	
4. ภูมิลำเนาของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- อำเภอเมือง ขอนแก่น	73	290	25.2	100.0
- อำเภออื่นๆ จังหวัดขอนแก่น	126		43.4	
- ต่างจังหวัด	91		31.4	
5. สถานที่พักของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- บ้านตนเอง	68	290	23.4	100.0
- บ้านญาติ	12		4.1	
- หอพัก	201		69.3	
- บ้านเพื่อน	1		0.3	
- อื่นๆ	8		2.8	

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
6. อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- รับจ้าง	85		29.3	
- เกษตรกร	130		44.8	
- ค้าขาย	47	290	16.2	100.0
- รับราชการ	16		5.5	
- อื่นๆ	12		4.1	
7. รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- น้อยกว่า 5000	55		19.0	
- 5001-10000	121		41.7	
- 10001-15000	53		18.3	
- 15001-20000	27	290	9.3	
- 20001-25000	19		6.6	
- 25001-30000	7		2.4	
- 30001-35000	3		1.0	
- อื่นๆ	5		1.7	
8. จำนวนเงินที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับจากผู้ปกครอง				
- 1-500	18		6.2	
- 501-1,000	46		15.9	
- 1,001-1,500	65	290	22.4	100.0
- 1,501-2,000	44		15.2	
- 2,001-2,500	78		26.9	
- อื่นๆ	39		13.4	

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.1 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 74.8 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 25.2 ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 23.1 และชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 22.4 ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 64.5 รองลงมาคือคณะพยาบาลศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 17.2 มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภออื่นๆ ของจังหวัดขอนแก่น คิด

เป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาคือต่างจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 31.4 มีสถานที่พักเป็นหอพัก คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาคือบ้านตนเอง คิดเป็นร้อยละ 23.4 มีผู้ประกอบการประกอบอาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือมีผู้ประกอบการอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 29.3 มีผู้ประกอบการที่มีระดับรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือมีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19 และได้รับเงินต่อเดือนจากผู้ปกครองมีจำนวนอยู่ระหว่าง 2,001 – 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือได้รับเงินต่อเดือนมีจำนวนอยู่ระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงิน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ จำนวนเงินที่ได้รับจากผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งฟุ่มเฟือย ดังตารางที่ 4.2 – 4.5

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
9. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านอาหารและเครื่องดื่มของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	21	290	7.2	100.0
- 501-1,000	68		23.4	
- 1,001-1,500	63		21.7	
- 1,501-2,000	57		19.7	
- 2,001-2,500	61		21.0	
- อื่นๆ	20		6.9	

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
10. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านที่พักอาศัยของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	18	290	6.2	100.0
- 501-1,000	20		6.9	
- 1,001-1,500	49		16.9	
- 1,501-2,000	41		14.1	
- 2,001-2,500	95		32.8	
- อื่นๆ(มากกว่า 2,500 บาท)	67		23.1	
11.การใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านสุขภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	185	290	63.8	100.0
- 501-1,000	46		15.9	
- 1,001-1,500	13		4.5	
- 1,501-2,000	4		1.4	
- 2,001-2,500	5		1.7	
- อื่นๆ (ไม่มีค่าใช้จ่าย)	37		12.8	

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านอาหารและเครื่องดื่ม อยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.4 รองลงมาคือใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านอาหารและเครื่องดื่มอยู่ระหว่าง 1,001 – 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.7 ใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านที่พักอาศัยอยู่ระหว่าง 2,001– 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมาคืออื่นๆ (มากกว่า 2,500 บาท) คิดเป็นร้อยละ 23.1 และมีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านสุขภาพอยู่ระหว่าง 1 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมาคือมีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนด้านสุขภาพอยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.9

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
12. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	114	290	39.3	100.0
- 501-1,000	112		38.6	
- 1,001-1,500	40		13.8	
- 1,501-2,000	6		2.1	
- 2,001-2,500	13		4.5	
- อื่นๆ	5		1.7	
13.การใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	201	290	69.3	100.0
- 501-1,000	38		13.1	
- 1,001-1,500	17		5.9	
- 1,501-2,000	7		2.4	
- 2,001-2,500	6		2.1	
- อื่นๆ	21		7.2	
14. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับเครื่องแต่งกายของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	162	290	55.9	100.0
- 501-1,000	66		22.8	
- 1,001-1,500	29		10.0	
- 1,501-2,000	9		3.1	
- 2,001-2,500	6		2.1	
- อื่นๆ	18		6.2	

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.3 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียนอยู่ระหว่าง 1 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือมีค่าใช้จ่ายต่อเดือนอยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 38.6 มีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนอยู่ระหว่าง 1 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาคือ 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.1 และมีการใช้จ่ายต่อเดือนเกี่ยวกับค่าเครื่องแต่งกายอยู่ระหว่าง 1- 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 55.9 รองลงมาคือมีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับค่าเครื่องแต่งกายอยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
15. การใช้จ่ายยานพาหนะในการเดินทางของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- เดิน	29		10.0	
- รถโดยสารประจำทาง	50		17.2	
- รถจักรยานยนต์	203	290	70.0	100.0
- รถยนต์	4		1.4	
- อื่นๆ	4		1.4	
16. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนเกี่ยวกับการเดินทางของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	165		57.7	
- 501-1,000	56		19.6	
- 1,001-1,500	30	286	10.5	100.0
- 1,501-2,000	7		2.4	
- 2,001-2,500	4		1.4	
- อื่นๆ	24		8.4	

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.4 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางโดยใช้ยานพาหนะประเภทรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาคือรถโดยสารประจำทาง คิดเป็นร้อยละ 17.2 และมีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับการเดินทางอยู่ระหว่าง 1-500 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.6

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
17. การใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสารของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	201	290	69.3	100.0
- 501-1,000	41		14.1	
- 1,001-1,500	16		5.5	
- 1,501-2,000	10		3.4	
- 2,001-2,500	4		1.4	
- อื่นๆ	18		6.2	
18. วิธีพักผ่อนหย่อนใจของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- ดูโทรทัศน์/ดูภาพยนตร์ที่ที่พัก	261	290	90.0	100.0
- ดูภาพยนตร์นอกที่ที่พัก	55		19.0	
- ร้องเพลงคาราโอเกะ/เที่ยวสถานบันเทิง	65		22.4	
- ซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้า	90		31.0	
- เสริมความงาม	40		13.8	
- อื่นๆ	39		13.4	

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
19. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	150	290	51.7	100.0
- 501-1,000	63		21.7	
- 1,001-1,500	35		12.1	
- 1,501-2,000	13		4.5	
- 2,001-2,500	9		3.1	
- อื่นๆ	20		6.9	
20. การมีบัตรเครดิตของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- มี	17	290	5.9	100.0
- ไม่มี	273		94.1	
21. การใช้จ่ายเงินผ่านบัตรเครดิตโดยเฉลี่ยต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	2	17	11.8	100.0
- 501-1,000	6		35.3	
- 1,501-2,000	5		29.4	
- 2,001-2,500	2		11.8	
- อื่นๆ	2		11.8	
22. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- ดื่ม	98	290	33.8	100.0
- ไม่ดื่ม	192		66.2	

รายการที่วิเคราะห์	จำนวน	รวม	ร้อยละ	รวม
23. การใช้จ่ายเงินต่อเดือนผู้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม				
- 1-500	59	98	60.2	100.0
- 501-1,000	16		16.3	
- 1,001-1,500	8		8.2	
- 1,501-2,000	6		6.1	
- 2,001-2,500	5		5.1	
- อื่นๆ	4		4.1	

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.5 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับการติดต่อดูสารอยู่ระหว่าง 1 - 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 69.3 รองลงมาคือระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.1 มีวิธีการพักผ่อนหย่อนใจโดยการดูทีวีที่บ้านหรือที่พัก คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาคือวิธีพักผ่อนหย่อนใจโดยการซื้อสินค้าที่ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 31 มีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับการพักผ่อนหย่อนใจอยู่ระหว่าง 1 – 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21.7 ส่วนใหญ่ไม่มีบัตรเครดิต คิดเป็นร้อยละ 94.1 และมีบัตรเครดิตคิดเป็นร้อยละ 5.9 และมีการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตอยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมาคืออยู่ระหว่าง 1,501 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.4 ส่วนใหญ่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 66.2 และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 33.8 และผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่าง 1 - 500 บาท คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือมีการใช้จ่ายเงินต่อเดือนเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่าง 501 – 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 16.3

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้จ่ายเงินและวิธีแก้ไข ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการใช้จ่ายเงินและวิธีการแก้ไขปัญหาของนักศึกษากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ปัญหาพร้อมลำดับของปัญหาและวิธีการแก้ไขพร้อมทั้งลำดับวิธีการแก้ไข ดังตารางที่ 4.6 - 4.7

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละข้อมูลจำแนกตามลำดับปัญหาการใช้จ่ายเงิน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ลำดับปัญหาที่ 1		ลำดับปัญหาที่ 2		ลำดับปัญหาที่ 3		ลำดับปัญหาที่ 4		ลำดับปัญหาที่ 5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต	201	82.0	26	10.6	9	3.7	6	2.4	3	1.2	245	100
ปัญหาค่าใช้จ่ายเกี่ยวเนื่องกับการศึกษา	35	21.1	84	50.6	34	20.5	13	7.8	0	0	166	100
ปัญหาค่าใช้จ่ายการเดินทาง	21	13.1	38	23.8	70	43.8	31	19.4	0	0	160	100
ปัญหาค่าใช้จ่ายพักผ่อนหย่อนใจ	23	15.8	17	11.6	28	19.2	77	52.7	1	0.7	146	100
ปัญหาค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ	6	46.2	1	7.7	1	7.7	1	7.7	4	30.8	13	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาเป็นปัญหาด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเป็นอันดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 50.6 และอันดับที่ 3 ปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนหย่อนใจ คิดเป็นร้อยละ 43.8

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของข้อมูลจำแนกตามวิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

	วิธีที่ 1		วิธีที่ 2		วิธีที่ 3		วิธีที่ 4		วิธีที่ 5		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง	200	88.9	15	6.7	7	3.1	3	1.3	0	0	225	100
ทำงานพิเศษ	43	35.8	57	47.5	8	6.7	11	9.2	1	0.8	120	100
ยืมเงินเพื่อนไปใช้ก่อน	22	16.9	72	55.4	31	23.8	4	3.1	1	0.8	130	100
ยืมเงินจากบุคคลอื่นที่รู้จัก	8	12.3	15	23.1	26	40.0	16	24.6	0	0	65	100
วิธีอื่นๆ	13	61.9	6	28.6	2	9.5	0	0	0	0	21	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกใช้วิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินโดยวิธีขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครองเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 88.9 อันดับที่ 2 คือวิธียืมเงินเพื่อนไปใช้ก่อน คิดเป็นร้อยละ 55.4 และอันดับที่ 3 คือทำงานพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 47.5

4.4 วิเคราะห์แผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความเข้าใจในวิธีการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษานักศึกษาวิทยาลัย บัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ดังตารางที่ 4.8 - 4.12

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการเกี่ยวกับความเข้าใจของข้อมูลการชำระ เงินคืนกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	จำนวน		รวม	ร้อยละ		รวม
	ถูก	ผิด		ถูก	ผิด	
เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วก็ได้ปี ท่านต้องชำระ หนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	165	125	290	56.9	43.1	100
การชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ เท่าใดต่อปี	110	180	290	37.9	62.1	100
การชำระหนี้คืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต้องชำระให้เสร็จสิ้นภายในกี่ปี	96	194	290	33.1	66.9	100
การชำระหนี้คืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต้องชำระคืนโดยผ่านธนาคารใด	276	13	290	96.2	3.8	100
การชำระหนี้คืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ การศึกษาต้องชำระภายในวันที่เท่าไรหรือเดือน อะไรของทุกปี	77	213	290	26.6	73.4	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลการ
ชำระเงินคืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาคือ เรื่องการชำระเงินคืนโดยธนาคารกรุงไทย คิดเป็น
ร้อยละ 96.2 รองลงมาคือเรื่องความสำเร็จการศึกษาแล้ว 2 ปี ให้ชำระเงินคืน คิดเป็นร้อยละ 56.9 และ
เรื่องการชำระเงินคืนโดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 37.9

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละความสำคัญของการชำระหนี้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความสำคัญของการชำระหนี้	จำนวน	ร้อยละ
1. เพื่อรุ่นน้องจะได้มีเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อไป	213	63.9
2. ถ้าไม่ชำระจะถูกฟ้องร้องดำเนินคดี	4	1.2
3. เพื่อให้มีการพัฒนาด้านการศึกษาได้ต่อไป	4	1.2
4. เป็นความรับผิดชอบ มีหนี้สินต้องชำระ	15	4.5
5. ช่วยแบ่งเบาภาระผู้ปกครอง	6	1.8
6. ไม่ตอบ	43	12.9
รวม	290	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญของการชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาคือเพื่อรุ่นน้องจะได้มีเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาต่อไป คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมาคือเป็นความรับผิดชอบมีหนี้สินต้องชำระ คิดเป็นร้อยละ 4.5 และไม่ตอบ คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละในการวางแผนการชำระหนี้ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการวิเคราะห์	จำนวน	ร้อยละ
การวางแผนการชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถาม		
- เรียนจบมีงานทำเริ่มชำระเลย	20	6.9
- หลังเรียนจบแล้ว 2 ปี	105	36.2
- หลังเรียนจบมากกว่า 2 ปี	10	3.4
- เมื่อมีงานทำที่มั่นคง	107	36.9
- ไม่มีแผน	48	16.6
รวม	290	100.0

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเมื่อมีงานทำที่มั่นคง คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือมีการวางแผนการชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเมื่อเรียนจบแล้ว 2 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.2 และยังไม่ได้วางแผนคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 16.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละความตั้งใจที่จะชำระหนี้คืนกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้ครบตามระยะเวลาต่างๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ชำระให้หมดเร็วที่สุด	9	3.1
ชำระให้หมดระหว่าง 2 – 5 ปี	64	22.1
ชำระให้หมดระหว่าง 6 – 10 ปี	72	24.8
ชำระให้หมดระหว่าง 11 – 15 ปี	81	27.9
ชำระให้หมดระหว่าง 16 – 20 ปี	19	6.6
ไม่ตอบ	45	15.5
รวม	290	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความตั้งใจที่จะชำระหนี้ค้ำ
 กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้ครบตามระยะเวลาระหว่าง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.9
 รองลงมาคือมีความตั้งใจที่จะชำระหนี้ค้ำกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาให้ครบตามระยะเวลา
 ระหว่าง 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.8 และมีความตั้งใจที่จะชำระหนี้ค้ำกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อ
 การศึกษาให้ครบตามระยะเวลาระหว่าง 2 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ
 ผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ควรมียอดดอกเบี้ย	9	3.1
อยากให้มีโครงการนี้ตลอดไป	11	3.8
ควรเพิ่มค่าครองชีพ	52	17.9
เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์และให้โอกาสทางการศึกษา	25	8.6
ควรมีการขยายการกู้ยืมในระดับการเรียนที่สูงขึ้น	13	4.5
การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกองทุนยังไม่ทั่วถึง	6	2.1
ควรมีการขยายระยะเวลาในการชำระหนี้	3	1.0
เร่งรัดการชำระหนี้ของรุ่นพี่เพื่อรุ่นน้อง	2	0.7
ไม่มีข้อเสนอแนะ	169	58.3
รวม	290	100

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีข้อเสนอแนะ คิดเป็นร้อยละ
 58.3 รองลงมาคือมีข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มค่าครองชีพ คิดเป็นร้อยละ 17.9 และมีข้อเสนอแนะว่า
 เป็นโครงการที่ดีมีประโยชน์และให้โอกาสทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 8.6 ตามลำดับ

4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินและแผนการคืน
กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ดังตารางที่ 4.13 – 4.20

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่าย
ที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการ
ดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่
เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	17.296	0.004
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	2.722	0.743
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	3.817	0.558
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	6.221	0.256
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	8.209	0.123
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	3.864	0.565
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	8.917	0.092
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	7.210	0.180
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	6.314	0.277
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	5.034	0.282
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	6.944	0.207

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.13 พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพซึ่งได้แก่การใช้จ่ายเงินด้านอาหารและเครื่องดื่มน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าเพศที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินด้านอาหารและเครื่องดื่มน้อยกว่ากันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงิน ด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพในเรื่องของการใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย การใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องของ การใช้จ่ายเงินค่าอุปกรณ์การเรียน การใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการเดินทาง ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของ การใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าเพศที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าวมาข้างต้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษาและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	12.596	0.634
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	20.092	0.168
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	10.586	0.774
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	14.417	0.494
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	19.491	0.192
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	20.544	0.152

ตารางที่ 4.14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษาและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย (ต่อ)

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	18.313	0.247
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	22.527	0.095
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	21.106	0.133
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	13.050	0.197
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	10.959	0.744

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.14 พบว่าระดับชั้นปีไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงิน ด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินค่าอุปกรณ์การเรียน การใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ด้านการใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 คณะวิชาต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคณะวิชาและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	27.828	0.114
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	19.407	0.496
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	16.261	0.700
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	12.913	0.881
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	21.971	0.342
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	22.041	0.338
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	25.608	0.179
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	15.540	0.745
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	18.009	0.587
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	6.977	0.701
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	16.886	0.765

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.15 พบว่าคณะวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงิน ด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องของค่าใช้จ่ายเงินค่าอุปกรณ์การเรียน การใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการเดินทาง ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของค่าใช้จ่ายเงิน

ด้านการติดต่อสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าคณะวิชาที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ภูมิลำเนาต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนาและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	11.181	0.344
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	48.416	0.000
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	4.186	0.959
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	7.757	0.652
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	10.616	0.363
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	12.704	0.214
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	37.931	0.000
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	7.611	0.667
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	13.022	0.222
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	9.974	0.251
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	7.703	0.671

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.16 พบว่าภูมิลำเนาที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านที่พัก การใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทางซึ่งมีค่า Significance คำน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่า ภูมิลำเนาที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านที่พักและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการเดินทางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภูมิลำเนาที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ในเรื่องค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม ค่าใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินค่าอุปกรณ์การเรียน การใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าภูมิลำเนาที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังกล่าวมาข้างต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 5 อาชีพผู้ปกครองที่ต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	33.121	0.033
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	24.558	0.219
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	41.237	0.003
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	36.045	0.015
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	16.697	0.673
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	35.540	0.017

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย (ต่อ)

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	22.092	0.336
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	12.140	0.911
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	13.694	0.846
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	11.874	0.551
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องสำอาง	21.347	0.192

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.17 พบว่าอาชีพผู้ปกครองที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอาหาร การใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายเงินค่าอุปกรณ์การเรียนและการใช้จ่ายเงินด้านเครื่องแต่งกายซึ่งมีค่า Significance น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าอาชีพของผู้ปกครองต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอาหาร การใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายเงิน ด้านอุปกรณ์การเรียนและการใช้จ่ายเงินด้านเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อาชีพผู้ปกครองที่ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงิน ด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ในเรื่องค่าใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องของการใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของการใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสาร การพักผ่อนหย่อนใจ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องสำอาง พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าอาชีพผู้ปกครองที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 6 รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่ต่างกันมีการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองและการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเดินทาง และด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย

ลำดับ	รายการที่วิเคราะห์	χ^2	Sig.
1	ด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ		
	1.1 ค่าใช้จ่ายด้านอาหารและเครื่องดื่ม	47.749	0.000
	1.2 ค่าใช้จ่ายด้านที่พักอาศัย	47.147	0.000
	1.3 ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ	42.371	0.183
2	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา		
	2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน	52.432	0.029
	2.2 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะหรือชมรม	31.921	0.618
	2.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย	33.462	0.542
3	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง		
	3.1 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการเดินทาง	32.293	0.599
4	ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย		
	4.1 ค่าใช้จ่ายด้านการติดต่อสื่อสาร	27.727	0.804
	4.2 ค่าใช้จ่ายด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	55.233	0.016
	4.3 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบัตรเครดิต	15.632	0.537
	4.4 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	39.729	0.110

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.18 พบว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอาหารและเครื่องดื่ม การใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอุปกรณ์การเรียนและด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจซึ่งมีค่า Significance คำน้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่ารายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง

ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินด้านการใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีพ ในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอาหารและเครื่องดื่ม การใช้จ่ายเงินด้านที่พักอาศัย ด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องการใช้จ่ายเงินด้านอุปกรณ์การเรียนและด้านการใช้จ่ายที่เกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือยในเรื่องการพักผ่อนหย่อนใจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายเงิน ด้านการใช้จ่ายเงินที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ในเรื่องค่าใช้จ่ายเงินด้านการรักษาสุขภาพ ด้านการใช้จ่ายเงินที่เกี่ยวกับการศึกษา ในเรื่องของค่าใช้จ่ายเงินด้านกิจกรรมของคณะ การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ด้านการใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง ด้านการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับสิ่งฟุ่มเฟือย ในเรื่องของค่าใช้จ่ายเงินด้านการติดต่อสื่อสาร การใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับบัตรเครดิตและการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่าค่า Significance มีค่ามากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าคณะวิชาที่ต่างกันจะมีการใช้จ่ายเงินในเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 7 เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา ภูมิฐานะ สถานที่พัก อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา ภูมิฐานะ สถานที่พัก อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง กับแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษา

ลำดับ	ปัจจัยส่วนบุคคล	แผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	χ^2	Sig.
1	เพศ	แผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	1.444	0.836
2	ระดับชั้นปี		35.440	0.000
3	คณะวิชา		92.131	0.000
4	ภูมิฐานะ		20.361	0.009
5	อาชีพผู้ปกครอง		20.350	0.205
6	รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง		23.968	0.683

ที่มา จากการสำรวจ

จากตารางที่ 4.19 พบว่าระดับชั้นปี คณะวิชา ภูมิภาค และสถานที่พักมีความสัมพันธ์กับแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาเพราะมีค่า Significance น้อยกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าระดับชั้นปี คณะวิชา ภูมิภาค และสถานที่พักที่ต่างกันจะมีแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เพศ อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาเพราะมีค่า Significance มากกว่าค่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดคือ 0.05 จึงกล่าวได้ว่าเพศ อาชีพผู้ปกครอง และรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองที่ต่างกันมีแผนการคืนเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหลังสำเร็จการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05